

interactius

Juanjo Caballero
12.01.2016 - 08:55

Ernest Cauh  i la il·lustradora Marta Falip durant la presentació de l'aplicació. Al fons, la il·lustració de l'app 'Un món de poesia' / Fotos: Pol Martínez (Tics mediàtics)

Uns 150.000 nens llegeixen cada any els poemes de Joana Raspall, presents en gairebé tots els llibres de text. El seu n t, el periodista Ernest Cauh , ha convertit aquests poemes en jocs interactius, a través d'una aplicació pensada per a nens d'entre 6 i 11 anys. Perquè es compleixi el que va deixar escrit la seva àvia: "Vull deixar amor / somnis i paraules / que durin m s que jo / al cor dels altres".

Ernest Cauh  s'ha inspirat en un dels poemes de la seva àvia per donar nom a aquesta aplicació, 'Un món de poesia' -descarregable per [iOS](#) i [Android](#)-, que compta amb il·lustracions de Marta Falip i la veu de l'actriu Sílvia Bel. Darrere el projecte hi ha el propòsit de convertir la poesia en un joc, una eina pensada tant per a les escoles com per a la vida familiar. Aix , a partir de la *home* es pot accedir a tres àrees diferenciades: Animals, Lletres i Natura (aquesta última encara en construcció). Hi ha jocs senzills, com els poemes que han perdut paraules i on els nens han d'arrossegar fins a la casella en blanc les diferents opcions que se li presenten a un costat de la pantalla. O el vídeo recitador, en el qual, a manera de *selfie*, es poden gravar mentre reciten els poemes que van apareixent a la part superior de la pantalla, com si es tract s d'un karaoke. L'enregistrament queda guardat al dispositiu i pot ser enviat a través de les xarxes socials o per correu electrònic.

Laura Borr s, directora de la Institució dels Lletres Catalanes i d'un grup de recerca a la Universitat de Barcelona dedicat al món digital i cultural, veu l'aplicació com "una oportunitat que brinden les noves tecnologies de recuperar l'activitat de llegir jugant, que estava una mica oblidada".

Joana Raspall / Foto: Jaume Rius

Alguna de les opcions de joc s'inspira en la pròpia vida de Joana Raspall (Barcelona, 1913-Sant Feliu de Llobregat, 2013), com la que consisteix a salvar d'un incendi els llibres d'una biblioteca. La poeta va viure aquesta situació durant la guerra civil, amb poc més de vint anys d'edat, quan era bibliotecària i va rescatar nombrosos exemplars de llibres catalans que estaven a punt de ser destruïts.

La seva passió pels llibres i la llengua va tenir continuïtat al llarg de la seva centenària vida. En part, clandestinament, en els anys en què el català estava prohibit. Joana Raspall va dedicar aquest temps a elaborar fitxes de sinònims que guardava en caixes de sabates. Anys després, aquest material es traduiria en tres diccionaris, de sinònims, locucions i frases fetes i homònims.

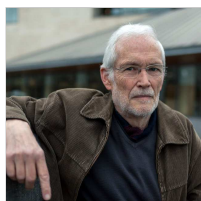
En paral·lel, Joana Raspall es va dedicar a escriure: poemes, prosa i obres de teatre. Però els seus textos, per voluntat pròpia, van córrer la mateixa sort que els seus treballs com lexicògrafa: anaven directament al calaix. No va ser fins molt temps després que es va decidir a publicar-los. I va ser en aquests anys, a finals dels noranta i en la primera dècada d'aquest segle, quan apareix el gruix de la seva obra: gairebé una vintena de llibres de poemes per a nens, mitja dotzena de poemes per a adults, contes i obres de teatre. "Una caçadora de paraules que va dedicar la seva vida als nens", la defineix el seu nét.

Sempre va veure la poesia com una eina en l'educació dels sentiments. Li agradava estar amb els nens. Va visitar nombroses escoles i moltes altres la van visitar a ella en els últims anys, quan li era difícil desplaçar-se.

La seva poesia arribava fins ara a les escoles en text imprès, però a partir d'aquest moment podrà valer-se també del suport electrònic. És només un primer pas d'un projecte que Ernest Cauhé vol portar molt més enllà. Va tenir la idea fa dos anys, va aconseguir finançament gràcies a un 'Verkami' i el suport d'institucions i fundacions com Catalunya Cultura. "Va ser la primera persona que ens va venir a veure. El temps se li acabava. 'Necessites un soci tecnològic', li vam dir. I ho vam aconseguir", recorda la directora de la Fundació, Gemma Sendra.

Ara Ernest Cauhé ja prepara una sèrie d'animació i la traducció a l'anglès. "És una idea petita però replicable, que es pot traslladar a altres autors", sosté. "No és literatura digital però tampoc és literatura digitalitzada. És un intermedi, una aplicació de lectura, però també d'aprenentatge", resumeix Laura Borràs.

Recomanat per a tu

«Pedagogia» sistèmica...

diarieducacio.cat

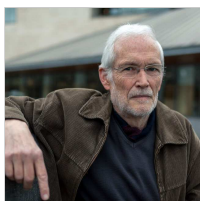
Per què no és necessari...

diarieducacio.cat

Escola del Bosc: la pri...

diarieducacio.cat

«Pedagogia» sistèmica...

diarieducacio.cat

AddThis

Aquest article només és possible gràcies a la col·laboració dels nostres subscriptors

Subscriu-t'hi

- [ernest cauhé](#)
- [joana raspall](#)
- [marta falip](#)
- [Poesia](#)